

Neljapäev, 1. detsember 2016

P8_TA(2016)0478

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud vastutus, hüvitamine ja finantstagatised**Euroopa Parlamendi 1. detsembri 2016. aasta resolutsioon avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud vastutuse, hüvitamise ja finantstagatiste kohta (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud vastutuse, hüvitamise ja finantstagatiste kohta direktiivi 2013/30/EL artikliga 39 (COM(2015)0422),
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti pealkirjaga „Liability, Compensation and Financial Security for Offshore Accidents in the European Economic Area“ (Euroopa Majanduspiirkonnas avamerel toimivate õnnetusjuhtumitega seotud vastutus, hüvitamine ja finantstagatised) ning komisjoni kaasnevat teatist sellel teemal (SWD(2015)0167),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/30/EL, milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust ja millega muudetakse direktiivi 2004/35/EÜ⁽¹⁾ (avamereohutuse direktiiv),
- võttes arvesse mõjuhinnangut, mis on lisatud dokumendile „Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on safety of offshore oil and gas prospection, exploration and production activities“ (ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse avamerel nafta ja gaasi geoloogilise luure, uuringute ja tootmise ohutust) (SEC(2011)1293),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/99/EÜ keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta⁽³⁾ (keskkonnastatuse direktiiv),
- võttes arvesse rahvusvahelisi ja piirkondlikke õigusakte avamere nafta ja gaasiga seotud vahejuhtumite kahjust tulenevate nõuete kohta, eelkõige 27. novembri 1992. aasta rahvusvahelist konventsiooni tsiviilvastutuse kohta naftareostusest põhjustatud kahju korral (tsiviilvastutuse konventsioon), 27. novembri 1992. aasta rahvusvahelist konventsiooni naftareostusest põhjustatud kahju kompenseerimise rahvusvahelise fondi asutamise kohta (fondi konventsioon), 23. märtsi 2001. aasta punkrikütuse reostuskahjude tsiviilvastutuse rahvusvahelist konventsiooni (punkrikütuse konventsiooni), Taani, Soome, Norra ja Rootsi vahel sõlmitud põhjamaade keskkonnakaitsekonventsiooni ning Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse Barcelona konventsiooni avamereprotokoll (avamereprotokoll),
- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 13. septembri 2005. aasta otsust⁽⁴⁾,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 83 lõiget 2,

⁽¹⁾ ELT L 178, 28.6.2013, lk 66.

⁽²⁾ ELT L 328, 6.12.2008, lk 28.

⁽³⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁽⁴⁾ Kohtuasi C-176/03: komisjon vs. nõukogu, ECLI:EU:C:2005:542.

Neljapäev, 1. detsember 2016

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (uuesti sõnastatud Brüsseli I määrus) ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse tsiviil- ja kaubandusajades kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni ⁽²⁾ (2007. aasta Lugano konventsioon),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrust (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta ⁽³⁾ (Rooma II määrus),
 - võttes arvesse konsultatsioonifirma BIO by Deloitte poolt komisjoni jaoks koostatud lõpparuannet Euroopa Majanduspiirkonna avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tsiviilvastutuse, finantstagatiste ja hüvitamise nõuete kohta ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse oma 13. septembri 2011. aasta resolutsiooni avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse 2010. aasta aprillis Mehhiko lähel toimunud avamere naftapuurplatvormi Deepwater Horizon õnnetusjuhtumit,
 - võttes arvesse Hispaania Castellóni ja Tarragona provintside ranniku lähedal asuva Castori platvormiga seotud vahejuhtumeid, mis hõlmavad 500 maavärinat, mis on otseselt mõjutanud tuhandeid Euroopa kodanikke;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A8-0308/2016),
- A. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 194 kinnitatakse sõnaselgelt liikmesriikide õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimused, võttes samal ajal arvesse ka solidaarsust ja keskkonnakaitset;
- B. arvestades, et kohalikud nafta ja gaasi allikad võivad aidata märkimisväärselt kaasa Euroopa olemasoleva energiavajaduse katmisele ning need on väga tähtsad energiapuuduse ja energiaallikate mitmekesisuse tagamisel;
- C. arvestades, et avamerel toodetakse naftat ja gaasi üha enam äärmuslikes tingimustes ning see võib kaasa tuua raskeid ja laastavaid tagajärgi mere ja rannikupiirkondade keskkonnale ja majandusele;
- D. arvestades, et kuigi nafta ja gaasi tootmine Põhjameres on viimaste aastate jooksul vähenenud, on tõenäoline, et tulevikus suureneb avamererajatiste arv Euroopas, eriti Vahemeres ja Mustas meres;
- E. arvestades, et avamere nafta- ja gaasipuurturnidest põhjustatud õnnetustel on rasked piiriülesed tagajärjed ja seetõttu on ELi meetmed niisuguste õnnetuste ennetamiseks ja leevendamiseks ning nende tagajärgede vastu võitlemiseks vajalikud ja proportsionaalsed;
- F. arvestades, et oluline on meenutada 167 naftatöötaja traagilist hukkumist Piper Alpha katastroofis, mis toimus 6. juulil 1988. aastal Šotimaal Aberdeeni ranniku lähedal;

⁽¹⁾ ELT L 351, 20.12.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 339, 21.12.2007, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 199, 31.7.2007, lk 40.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte (2014), „Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area“ (Euroopa Majanduspiirkonna avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tsiviilvastutus, finantstagatistid ja hüvitamise nõuded), Euroopa Komisjoni energeetika peadirektoraadi jaoks koostatud lõpparuanne.

⁽⁵⁾ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 43.

Neljapäev, 1. detsember 2016

- G. arvestades, et mitme uuringu, sh ühe Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse uuringu ja ühe Teadusuuringute Ühiskeskuse uuringu kohaselt on ELi nafta- ja gaasisektoris toimunud tuhandeid vahejuhtumeid (täpsemalt 9 700 vahejuhtumit aastatel 1990–2007); arvestades ühtlasi, et kõnealuste vahejuhtumite, sh väikeste vahejuhtumite kumulatiivsel mõjul on rasked ja püsivad tagajärjed merekeskkonnale ning neid tuleks direktiivis arvesse võtta;
- H. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 191 kohaselt peab igasugune ELi tegevus selles valdkonnas tuginema kaitstuse kõrgele tasemele, mis rajaneb muu hulgas ettevaatuse, ennetusmeetmete ja jätkusuutlikkuse põhimõtetel ning „saastaja maksab“ põhimõttel;
- I. arvestades, et ELis ei ole pärast 1988. aastat avamerel suurõnnetusi toimunud ja arvestades, et 73 % ELi nafta- ja gaasitoodangust on pärit Põhjamere liikmesriikidest, kelle puhul on juba tunnistatud, et neil on kasutusel maailma kõige paremini toimivad avamereohutuse süsteemid; arvestades, et on oluline rõhutada, et ELil on umbes 68 000 kilomeetri pikkune rannajoon ja et avamererajatiste arv kasvab tulevikus tõenäoliselt märkimisväärselt, eelkõige Vahemeres ja Mustas meres, mistõttu on kiiresti vaja täielikult rakendada ja jõustada direktiiv 2013/30/EL ning tagada, et igasugust avamerel toimuvat tegevust reguleeriv nõuetekohane õigusraamistik oleks enne raske õnnetuse toimumist olemas; arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 191 kohaselt peab liidu keskkonnapoliitika rajanema ettevaatuse ja ennetusmeetmete põhimõttel;
- J. arvestades, et vastutussüsteemid on põhiline vahend, mille kaudu rakendatakse „saastaja maksab“ põhimõtet, millega tagatakse, et ettevõtted vastutavad mis tahes äritegevuse käigus tekitatud kahjude eest, ning mis stimuleerivad neid võtma ennetusmeetmeid ning arendama tavasid ja astuma samme selliste kahjude riski minimeerimiseks;
- K. arvestades, et kuigi avamereohutuse direktiiv teeb avamere loaomanikud rangelt vastutavaks nende tegevusest tuleneva keskkonnakahju ennetamise ja parandamise eest (artikkel 7 koostoimes artikliga 38, mis laiendab keskkonnavastutuse direktiivi kohaldamisala liikmesriikide mandrilavadele), ei ole see võimaldanud kehtestada terviklikku ELi vastutuse raamistikku;
- L. arvestades, et on äärmiselt oluline tagada avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest ohvritele ning loomadele ja loodusele tekkiva kahju jaoks tõhusate ja piisavate hüvitamismehhanismide ning kiirete ja asjakohaste kahjukäsitlemismehhanismide olemasolu ning samuti piisavad vahendid oluliste ökosüsteemide taastamiseks;
- M. arvestades, et avamereohutuse direktiiv ei ole kaasa toonud avamerel toimuvatest õnnetusjuhtumitest tuleneva tsiviilkahju ühtlustamist ning kehtiv rahvusvaheline õigusraamistik muudab keeruliseks edukate piiriüleste kahjutasunõuete esitamise tsiviilajades;
- N. arvestades, et avamereohutuse direktiivis on sätestatud lubade andmise eeltingimused, mille eesmärk on tagada, et loaomanikud on alati võimelised tehniliselt ja rahaliselt tegelema avamere ammutamisprotsesside tagajärgedega, ning millega seoses peavad liikmesriigid looma korra kahjunõuete kiireks ja asjakohaseks käsitlemiseks, sh piiriüleste vahejuhtumite korral ja selleks, et hõlbustada jätkusuutlike rahaliste vahendite kasutusele võtmist (artikkel 4);
1. tunneb heameelt avamereohutuse direktiivi (2013/30/EL) vastuvõtmise üle, mis täiendab keskkonnavastutuse direktiivi (2004/35/EÜ) ja keskkonnamõju hindamise direktiivi (2011/92/EL), ning nõukogu poolt Barcelona konventsiooni avamere protokollit ratifitseerimise üle, mis on esimesed sammud keskkonna, inimtegevuse ja töötajate ohutuse kaitsmise suunas; kutsub liikmesriike, kes eespool nimetatud direktiive veel oma õigusesse üle võtnud ei ole, seda võimalikult kiiresti tegema; lisaks palub liikmesriikidel tagada pädevate asutuste sõltumatus, nagu on sätestatud avamereohutuse direktiivi artiklis 8, ning palub komisjonil hinnata vastutust, hüvitamist ja finantstagatise käsitlevate täiendavate ühtlustatud eeskirjade kehtestamise asjakohasust, et vältida uusi piiriülese mõjuga õnnetusi;

Neljapäev, 1. detsember 2016

2. peab kahetsusväärseks asjaolu, et avamereohutuse direktiivi ja keskkonnavastutuse direktiivi määratluste kohaselt on vahejuhtumid „tõsised“ üksnes juhul, kui need põhjustavad surmajuhtumeid või raskeid vigastusi, kuid keskkonnale tekkivatele tagajärgedele viidatud ei ole; rõhutab, et isegi juhul, kui vahejuhtum ei põhjusta surmajuhtumeid või raskeid vigastusi, võib sellel olla tõsine mõju keskkonnale oma ulatuse tõttu või seetõttu, et vahejuhtum mõjutab näiteks kaitsealasid, kaitstud liike või eriti haavatavaid elupaiku;

3. rõhutab, et „saastaja maksab“ põhimõtte tõhus kohaldamine avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes peaks lisaks keskkonnakahju ennetamise ja parandamise kuludele, nagu on praegu avamereohutuse direktiivi ja keskkonnavastutuse direktiivi kaudu teataval määral saavutatud, laiema ka traditsiooniliste kahjutasunõuete käsitlemisele, kooskõlas ettevaatuspõhimõtte ja säästva arengu põhimõttega; palub komisjonil seetõttu kaaluda võimalust luua avamereõnnetuste jaoks seaduspõhine hüvitamismehhanism sarnaselt Norra naftatööstusaktis sätestatule vähemalt nende sektorite jaoks, mis võivad selliste õnnetuste tõttu tõsiselt kannatada, nagu kalandus ja rannikuturism ning muud sinise majanduse sektorid; soovib sellega seoses, et kuritarvitusi või vahejuhtumeid, mis tekivad äriühingute tegevuse tulemusena, tuleks kvantitatiivselt ja kvalitatiivselt hinnata, et käsitleda kõiki teiseseid mõjusid kogukondadele; rõhutab seoses keskkonnavastutusega ka erinevusi ja puudujääke keskkonnavastutuse direktiivi ülevõtmisel ja kohaldamisel, nagu on toonitatud komisjoni teises rakendamisaruanandes; palub komisjonil tagada, et keskkonnavastutuse direktiivi rakendatakse tulemuslikult ja et vastutust avamereõnnetustest põhjustatud keskkonnakahju eest kohaldatakse piisaval määral kogu ELis;

4. peab sellega seoses kahetsusväärseks, et avamereohutuse direktiivis ei käsitleta vastutust füüsilistele või juriidilistele isikutele tekitatud tsiviilõigusliku kahju eest, olgu see kehavigastus või otsene või kaudne varaline või majanduslik kahju;

5. peab kahetsusväärseks ka asjaolu, et tsiviilvastutuse käsitlemine erineb liikmesriigiti oluliselt; rõhutab, et paljudes liikmesriikides ei ole kehtestatud vastutust seoses avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tuleneva traditsioonilise kahjuga seotud kolmandate isikute nõuetega, valdavas enamikus liikmesriikides puudub hüvitise maksmise süsteem ning paljudes liikmesriikides ei ole tagatud, et ettevõtjatel või vastutavatel isikutel oleksid piisavad rahalised vahendid nõuete täitmiseks; rõhutab lisaks, et sageli ei ole kindel, kuidas liikmesriikide õigussüsteem tuleks toime avamerel toimunud nafta- ja gaasiõnnetustest tulenevate paljude erinevate tsiviilnõuetega; on seetõttu veendunud, et vaja on Euroopa raamistikku, mis peaks põhinema kõige arenenuma süsteemiga liikmesriikide õigusel, hõlmama lisaks kehavigastustele ja varalisele kahjule ka puhast majanduslikku kahju ning tagama tõhusad hüvitamismehhanismid ohvritele ja suurt kahju kannatavatele sektoritele (nt kalandus ja rannikuturism); palub komisjonil sellega seoses hinnata, kas võimalik lahendus oleks kollektiivse õiguskaitse horisontaalne Euroopa raamistik, ning pöörata sellele erilist tähelepanu avamereohutuse direktiivi rakendamise aruande koostamisel;

6. rõhutab sellega seoses, et traditsioonilise kahjuga seotud hüvitamis- ja parandusnõudeid takistavad tsiviilkohtumenetluse eeskirjad, mis on seotud ajalise piirangu, finantskulude, avaliku huvi menetluste kättesaamatuse ja masskahju nõuetega, samuti tõenditega seotud sätted, mis erinevad liikmesriigiti märkimisväärselt;

7. rõhutab, et hüvitamismehhanismidega peab olema võimalik käsitleda piiriüleseid nõudeid tõhusalt, kiirelt, mõistliku aja jooksul ning erinevate EMP riikide hagejaid diskrimineerimata; soovib, et need hõlmaksid nii esmast kui ka teisest kahju, mis on tekitatud kõigis mõjutatud piirkondades, arvestades, et sellised vahejuhtumid mõjutavad suuremaid piirkondi ja neil võib olla pikaajaline mõju; rõhutab, et naaberriigid, mis ei ole EMP liikmed, peavad järgima rahvusvahelist õigust;

8. on arvamusel, et avamereõnnetuste suhtes tuleks kehtestada ranged tsiviilvastutust käsitlevad eeskirjad, et hõlbustada õiguskaitse kättesaadavust avamereõnnetuste ohvrite (nii juriidiliste kui ka füüsiliste isikute) jaoks, kuna see võib anda avamerel tegutsevatele käitajatele stiimuli tegevusriskide nõuetekohaseks juhtimiseks; on veendunud, et rahalise vastutuse ülemmäärasid tuleks vältida;

Neljapäev, 1. detsember 2016

9. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles arvestama avamere nafta- ja gaasiammutamise tööstuse töötajate ja töövõtjate erilist olukorda, eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes; märgib, et avamere nafta- ja gaasiammutamise vahejuhtumitel on eriti tõsised tagajärjed kalandusele ja turismile ning samuti muudele sektoritele, mis tuginevad jagatud merekeskkonna heale seisukorrale, sest neid sektoreid, sh paljusid väikesteid ja keskmise suurusega ettevõtteid, võib suure avamereõnnetuse korral tabada suur majanduslik kahju;
10. rõhutab seetõttu, et on äärmiselt oluline ajakohastada liikmesriikide olemasolevad vastutussüsteemid, tagamaks, et kui nende riikide vetes peaks juhtuma õnnetus, ei mõjutaks see negatiivselt kõnealuse riigi ega ELi kui terviku avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside tulevikku, kui õnnetus peaks juhtuma piirkonnas, mis sõltub suuresti turismist saadavatest tuludest; kutsub seetõttu komisjoni uuesti käsitlema vajadust kehtestada ELi ühised standardid parandus- ja hüvitamissüsteemidele;
11. rõhutab vajadust lisada sinna avamererajatistega seotud geoloogilisest luurest, uuringutest ja käitamisest tingitud kaasneva kahju ohvrid, samuti need, kellel on tõenäoliselt õigus ettenähtud hüvitist saada;
12. märgib, et komisjonil on kavas avamere nafta- ja gaasiammutamise ELi asutuste rühma (EUOAG) kaudu koguda süsteemselt andmeid, et viia läbi siseriiklike vastutusosalaste sätete tulemuslikkuse ja kohaldamisala tervikanalüüs;
13. rõhutab, et komisjon peab korrapäraselt kontrollima, kas riiklikud õigussüsteemid ja ettevõtted vastavad avamereohutuse direktiivi asjakohastele vastutuse ja hüvitamisega seotud sätetele, muu hulgas kontrollima avamerel tegutsevate ettevõtete finantsaruandeid, ning võtma eeskirjade rikkumise korral meetmeid, et vältida tõsiseid vahejuhtumeid ning piirata nende mõju inimestele ja keskkonnale; soovib luua Euroopa tasandil ühise mehhanismi vahejuhtumite ja kuritarvituste käsitlemiseks;
14. toonitab, et tuleb leida tasakaal ohvritele kiire ja piisava hüvitise maksmise ning põhjendamatute nõuetega seotud hüvitiste väljamaksmise vältimise vahel ning seda paljude avamerel tegutsevate ettevõtete rahalise vastutuse taseme selguse ning pikkade ja kulukate kohtumenetluste vältimise kaudu;
15. peab kahetsusväärseks, et ükski liikmesriik ei ole sätestanud sõnaselgelt ulatuslikke finantstagatisvahendeid seoses avamere nafta- ja gaasiammutamise vahejuhtumitest tuleneva traditsioonilise kahju hüvitamise nõuetega; rõhutab sellega seoses, et liigne tuginemine kindlustusele võib kaasa tuua finantstagatisvahendite suletud turu, millega võivad kaasneda konkurentsi puudumine ja suurenenud kulud;
16. peab kahetsusväärseks, et praegu ei kasutata ELis finantstagatisvahendeid piisavalt, et katta kõige kulukamatest avamereõnnetustest põhjustatud kahjusid; märgib, et üheks põhjuseks võib olla asjaolu, et tekitatud kahju eest kantava vastutuse ulatus ei pruugi teatavates liikmesriikides niisuguseid vahendeid vajalikuks muuta;
17. kutsub liikmesriike üles esitama üksikasjalikke andmeid rahastamisvahendite kasutamise kohta ja avamereõnnetuste, sh kõige kulukamate õnnetuste piisava katte kohta;
18. on seisukohal, et kõik tõestatud vastutuse juhtumid ning kohaldatud karistuste üksikasjad tuleks avalikustada, et teha keskkonnakahju tegelik kulu kõikidele nähtavaks;
19. nõuab, et komisjon julgustaks liikmesriike arendama finantstagatisvahendeid, mis puudutavad hüvitamist avamere nafta- ja gaasiammutamise või nafta ja gaasi transpordiga seotud õnnetustest tulenevate traditsiooniliste kahjunõuete korral, sh ka maksejõuetuse juhtumite korral; usub, et see võib õnnetusega seotud reostuse korral piirata ettevõtete vastutuse hajutamist riigikassasse, millest peaks hüvitamise kulud kandma juhul, kui eeskirjad jäävad praegusega võrreldes samaks; on seisukohal, et sellega seoses võiks kaaluda fondi loomist, mis põhineks avameretööstuse makstavatel tasudel;

Neljapäev, 1. detsember 2016

20. peab vajalikuks analüüsida, mil määral lisaks ELi tasandil kriminaalvastutuse kehtestamine tsiviiltrahvidest mõjusama heidutustasandi, mis võib parandada keskkonnakaitset ja ohutusnõuete täitmist; väljendab seetõttu heameelt ELi keskkonnakuritegude direktiivi 2008/99/EÜ üle, millega ühtlustatakse kriminaalkaristused ELi keskkonnaõigusaktide teatavate rikkumiste eest; peab siiski kahetsusväärseks, et keskkonnakuritegude direktiivi kohaldamisalasse ei kuulu kõik avamereohutuse direktiivi kohased tegevused; peab samuti kahetsusväärseks, et kuritegude määratlus ning avamereohutuse rikkumisega seotud minimaalsed karistused ei ole ELis ühtlustatud; palub komisjonil lisada nafta suurõnnetused keskkonnakuritegude direktiivi kohaldamisalasse ning koostada ja esitada parlamendile avamereohutuse direktiivi esimene rakendamisaruanne õigeaegselt ning hiljemalt 19. juuliks 2019;
21. palub komisjonil viia läbi vajalikud uuringud, et hinnata konkreetsetele liikmesriikidele ja nende rannikualadele avalduvaid majanduslikke ohte, võttes arvesse piirkondade majanduslikku ja valdkondlikku orientatsiooni, nafta- ja gaasiammutamistegevuse kontsentratsiooni teataval aladel, tegevustingimusi, ilmastikutingimusi (nagu ookeani hoovused ja tuuled) ning kohaldatavaid keskkonnastandardeid; soovib seetõttu tegevuse lõpetamise korral võtta kasutusele kaitsemehhanismid ja turvaperimeetrid ning tunneb heameelt asjaolu üle, et tööstus on ehitanud neli seadet (well capping stacks), mis võimaldavad õnnetuse korral naftareostust vähendada;
22. nõuab Arktikale kohandatud keskkonnamõju hindamise teostamist kõikide protsesside kohta, mis toimuvad Arktika piirkonnas, kus ökosüsteemid on eriti haprad ja globaalse biosfääriga tihedalt seotud;
23. palub komisjonil ja liikmesriikidel kaaluda võimalust võtta täiendavaid meetmeid, mis aitaksid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse tõhusalt kaitsta enne raske õnnetuse toimumist;
24. kutsub komisjoni ja liikmesriike sellega seoses üles jätkuvalt uurima rahvusvahelise lahenduse võimalust, arvestades, et paljud ELi nafta- ja gaasiettevõtted tegutsevad aktiivselt kogu maailmas ning ülemaailmne lahendus tagaks kõikjal maailmas võrdsed tingimused, tugevdades järelevalvet selle valdkonna ettevõtete üle väljaspool ELi; palub liikmesriikidel kiiresti ratifitseerida 2015. aasta detsembri Pariisi kliimakokkuleppe;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
-